

Några tankar och funderingar en vanlig tisdag i april 2016.

April, april din dumma sill, jag kan lura dig vart jag vill. Skulle jag ha vaknat upp ur en koma vilken dag som helst under den gångna månaden, så skulle ingen kunna lura mej, jag skulle vara hundra procent säker på att jag befann mig i april månad. Frånsett denna skrivandets dag så har vi upplevt alla fyra årstiderna flera gånger om, på en och samma dag, **i flera veckors tid**. Men snart är vi inne i maj månad, vars ramsa inte är bättre den, Maj maj måne jag kan lura dej till Skåne. Vem sjutton vill byta mot den landsändan som fick tillbaka vintern med besked med snöstorm och ishala vägar. Så egentligen har vi det nog bra som vi har det. Man får bara lära att, ***tåla sig lite*** som Karl-Oskar ideligen uppmanade sin Kristina i Utvandrarerna att göra.

Att tåla sig, ja att sansa sig en smula. Just det är vad som rör sig i mitt huvud denna dag när jag promenerar upp för tankebacken. (*Kommunalvägen.*) Man blir onekligen bekymrad över kommunpolitikernas handlande. *I allt vad vi gör hemma, som i arbetslivet, i trafiken, eller med sina surt förvärvade slantar, så finns det ett övergripande ord, **framförhållning**.*

Kommunen har sagt ja till fortsatt **projektering** av att uppföra ett kommunalhus på en del av Sjödalsparken. Även om det inte leder ända fram till ett igångsättande av själva bygget kan vi ju konstatera att själva projekteringen i sig är en stor kostnad. Det är på sin plats att avkräva kommunpolitikerna en detaljerad redogörelse vad det påstådda behovet av ett nytt kommunalhus består i. Med tanke på hur det kommer att se ut på bostadsmarknaden under kommande år med en kraftigt ökad befolkning, så är det på plats att be kommunens styrande att just **sansa** sig. Ordet framförhållning skulle jag vilja jag ge som en gåva till dessa oansvariga beslutsfattare, som jag förmodar kommer ur den generation som levde med villfarelsen att pengar är något man hämtar ur ett hål i väggen.

Det är ju den ena aspekten, den andra är ju att just Huddinge C med dess egna och speciella småstadskaraktär som är tätt kopplad till Sjödalsparken är unikt och en redan mycket lyckad satsning. Den fiktiva mässingsorkestern som jag fantiserade om i en tidigare resumè, kommer vi kanske inte att få uppleva så värst många gånger, men vad händer med Huddinge jazzdagar och allsången. Kommer den även i framtiden att få behövligt utrymme.

Kanske att jag har varit arg färdigt nu. Men hur som helst så är backen slut nu och därmed tankarna som bortblåsta för denna gång. Nu ska här kokas kaffe (d v s det är Barbro kokar själva kaffet) men det ska ju dukas fram koppar och andra tillbehör. Precis när jag får syn på Pelle så slog mig tanken, om man skulle skicka Pelle på kurs hos den otroliga, katalanske Joan Sallas som gästspelade på Hallwylska palatset och som vek servetter i form av bl a ormar, palats och svanar i kolossalformat. Men det var naturligtvis inte servetter från Ö& B, utan stärkta lanneservetter av bästa kvalitet. Vad sägs?

Idag hann vi bli lite oroliga, inte så mycket folk ännu. Har vi kanske valt fel "underhållare", oroliga tankar kommer. Men så genom ett trollslag så blir det kö fram till biljettförsäljningen. Klockan är nu tretton noll noll och in från höger kommer inte samma Kent som förra mötet, utan en betydligt fräschare och som han själv påstår en mycket bättre människa dessutom. M a o hans eländiga förkylning tycks ha lämnat kroppen för denna gång. Vad som trots allt plågar honom är att han säger sig drömma om oss på nätterna och att vi då inte alls är så trevliga och disciplinerade som vi är på medlemsträffarna. Men trots det så tycker han tydligen att vi är värda en rolig historia och det tycker faktiskt vi också. Därefter kommer det

information om en kommande utflykt, som går till Edsviks konsthall den 10 maj där hela 21 konstnärer ställer ut sina verk och som om inte det vore nog, så kan man som grädde på moset få möjligheten att besöka ett MC museum vid samma tillfälle.

På ABF akademien den 20 maj kan man få lyssna på författaren och tillika läkaren, P C Jersild som ställer frågan **"Är det vår plikt att leva"** och en dryg vecka innan, den 11 maj blir det temakväll om Romerna och dess historia.

Teatersäsongen är ännu inte slut så Anne-Marie har lite att berätta om kommande teaterbesök. Här i PRO-Fullersta ligger vi verkligen inte på latsidan, utan är redan nu igång med reklam för en resa till Eskilstuna den 13 september som ingår i höstprogrammet.

Nu kommer vår underhållare Richard Vestin som tänker ta oss med på en digital promenad i Huddingeskogarna som har hela 13 naturreservat men för dagen nöjer vi oss med 5 st.

Sedan Richard besökte oss sist så har han låtit lockarna falla och magen hade nog fått en liten extra rondör men i övrigt var han samma entusiasmerande Richard som tidigare. Vi traskade villig med på promenaden och insåg att man med åren blir lite hemmablind som inte upptäcker vilken enastående och unik natur vi har nästan alldeles inpå oss. Richard kan ju konsten att få varje liten lav eller torrtall att framstå som ett naturens under. Jag har alltid fått den uppfattningen att Richard verkligen gillar oss i PRO-Fullersta, men så kommer då en lite mörkare och tvivlande tanke fram, **vad** är det han ser när han blickar ut över salen. Är det så att han ser oss som en samling unika mossor och lavar, så är det väl bara att konstatera att då har han ju inte gått fel i alla fall. Jag sitter ju alldeles för långt bak i salen för att kunna höra om damerna som letar sig fram till Richard efteråt diskuterar skägglav och mossbelupna stubbar. Men kanske det slår lika högt som att bjuda hem för att titta på *"etsningarna"* som det så fint heter. Efter denna promenad över stock och sten kommer det att smaka extra gott med kaffe och bulle. Mitt i kaffesörplandet blir det naturligtvis lottdragning precis som det brukar och en av damerna vid vårt bord har vunnit en fantastiskt fin och välgjord kudde i finaste lapptäcksteknik (tror jag det heter) tillverkad av den mycket produktiva Marie, som är en av damerna i vår fantastiska textilgrupp.

Innan Kent tackar för idag så vill han påminna oss om maj månads bejublade underhållning som heter **"Var f - n är mina tofflor"**, ett stycke hämtat ur My Fair Lady, som framförs av Åsa Bergh. Det är inte alltid det går som man tänkt sig för idag får vi köa en bra stund för att få tillgång till diskmaskinen som är upptagen av ett annat evenemangs disk. Men man får leva som man lär. ***Man får tåla sig.***

Väl mött den 31 maj.

E Lundmark